

Joniškio „Aušros“ gimnazijai-95

Šie metai mūsų gimnazijai neeiliniai- 2014- ieji- leidžia mums skaičiuoti 95- uosius šiandieninės Jonišio „Aušros“ gimnazijos metus. Eilė renginių, vienas už kitą prasmingesnių. Gruodžio 9-osios popietė taip pat ypatinga- KAIP VĖJAS- ĮSAVO NAMUS sugrįžo mūsų šaliai, joniškėčių draugijos „Sidabra“ Vilniuje nariai ir atvežė mums ir gimnazijai didžiulę dovaną- savo bendro darbo vaisių- KNYGĄ, dar visai šviežią, dienos šviesą išvydusią tik praėjusią savaitę, todėl vis dar kvėpiančią spaustuvės dažais... Nepaprastą knygą, knygą apie apie garsų Joniškyje žmogų- MŪSŲ GIMNAZIJOS MOKYTOJĄ JUOŽĄ VAINAUSKĄ. Tiesa, knygos rengėjai, suprasdami, kad kitos progos, ko gero, nebeturės, knygoje rašo ir apie mokytojo brolių JONĄ VAINAUSKĄ- žymų to meto baldininką, medžio drožėją, kūrusį ir išgarsėjusį savo darbais ne tik Lietuvoje. Todėl knyga vadinasi „JUOZAS IR JONAS VAINAUSKAI“

Taigi tie žmonės- altruistai, kurie savo laisvalaikį padovanojo šiai knygai kaip gražinamą skolą MOKYTOJUI JUOZUI VAINAUSKUI po daugelio metų... Visų pirma- GENOVAITĖ – TAURĖ ZASTARSKYTĖ- mokytojo dukterėčia- be kurios išsaugotų mokytojo darbų, nuotraukų, laiškų, laikraščio iškarpių nebūtų buvę ir knygos. Išleisti knygą apie mokytoją Juozą Vainauską nuolatos skatinęs buvęs jo mokinys- JUOZAS GALKUS- žymus Lietuvos grafikas, plakatistas, daugelio miestų ir miestelių herbų kūrėjas. GIEDRĖ LASTAUSKIENĖ- taip pat J.Vainausko mokinė, viso darbo koordinatore, Vilniaus joniškėčių draugijos „Sidabra“ prezidentė. Visų šių trijų Vilniaus joniškėčių kalbinami ir raginami savo atsiminimus apie mokytoją siuntė įvairių laidų buvę jo mokiniai, o artėjant gimnazijos 95- mečio jubiliejui „Sidabros“ draugija nusprendė išleisti knygą. RITA URNĖŽIŪTĖ- žurnalo „Gimtoji kalba“ vyriausioji redaktorė, nepažinusi mokytojo ir jo brolio, tačiau gerai saupažinusi su jų darbais, rinkusi medžiagą ir galų gale tapusi knygos vyriausiąja redaktore. Ir galiausiai- SKAISTĖ AŠMENAČIŪTĖ- knygos maketuotoja, nepažinusi mokytojo tiesiogiai, tačiau su mokytojo veikla ir darbais supažindinta DĖSTYTOJO JUOZO GALKAUS. Skaistė į šventę neatvyko, tačiau jos darbo rezultatas akivaizdus.

Koks buvo tas MOKYTOJAS JUOZAS VAINAUSKAS? KODĖL REIKĖJO RAŠYTI APIE JĮ KNYGĄ??? Pati nedaug pažinojau mokytoją, todėl skaičiau ir bandžiau atsakyti į šį klausimą. O

kai baigiau, supratau, kad būtent apie šitą žmogų reikėjo rašyti. Jis buvo kaip ypatinga dovana mokyklai, miestui, ypač- iš vaikystės besivaduojančiam ir kažko ypatingo pradedančiam ieškoti mokiniui. Mokytojo Juozo Vainausko asmenybės išskirtinumą liudija daugiausia buvusių mokinių prisiminimai, rašyti su tokia meile ir pagarba, jie tokie šilti ir nuoširdūs, ir jų tiek daug, kad tarsi iš naujo atrandi šį unikalų, įkvepiantį talentą. O jis juk dirbo čia, vaikščiojo tais mūsų koridoriais, puošė šitą salę, statė spektaklius taip, kad, drįstu sakyti, pavydėjo visa Lietuva. Juk mūsų mokykloje žiemą per visus aukštus sužaliuodavo didžiulė palmė, pakviždavo žydinti ieva, žirginėliais apsipildavo beržas, stulbindavo pasakiški langų vitražai, kvapą gniauždavo spektaklių stebuklai- mokytojo ir mokinių bendras darbas. O kokios puošnios, neužmiršamos šventės- Naujieji Metai, šimtadieniai, išleistuvės, karnavalai ir t.t. Ir tik Jonišky, ir tik šioje mokykloje.... Viskas buvo taip jaunatviška, įspūdinga, taip skraidindavo vaizduotę ir jaunas širdis...

Apie visatai ir dar daugiau, žinoma, ras kiekvienas išleistoje knygoje, už kurią dėkojame jos sudarytojams- mūsiškiams, dabar garsiams Lietuvos žmonėms, Juozo Vainausko mokiniams ir artimiesiems.

Renginio metu Taurutė Zastarskytė- mokytojo dukterėčia ir mokinė, pasakojo apie Vainauskų šeimą, kuri išaugino du garsius menininkus. Juozas Galkus, mokytojo mokinys, o vėliau kolega, dalijosi savo prisiminimais. Giedrė Lastauskienė ir Rita Urnėžiūtė prisiminė savo patirtus išgyvenimus rengiant knygą. Pertraukų metu gimnazijos mokiniai dainavo, grojo, šoko...

„<...> Kokia gelmė. Čia, Jonišky, mažam pasaulio kaimely, tokios aukštos sferos, dvasios sušvitimai. Tai labai atitinka jaunystės maksimalizmą, iš kurio daug kas vėliau išsilukštėna. Mokytojas, atrodo, ne. Gal todėl mes praeiname, o jis pasiliko<...>“, - Nelijos Stirblienės, 38-osios laidos abiturientės, mintys, nuskambėjusios popietės pabaigoje Joniško „Aušros“ gimnazijos aktų salėje, kurioje dirbo ir kūrė mokytojas Juozas Vainauskas.

Gimnazija didžiuojasi, kad joje dirbę mokytojai išaugino tokius mokinius, kurie savo gražiais darbais ne tik garsina mūsų gimnaziją, bet ir savo darbais rodo gražų pavyzdį jaunajai kartai. Dėkojame jiems.

Neformaliojo švietimo ir pagalbos mokiniui

skyriaus vedėja Vilija Bartašienė

